



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Sanctis

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXX

Diuæ Annę Deiparæ virginis Mariæ encomium, quod certis panegyricis
laudes & præconia eius, tum generatim, tum speciatim complectitur,
Sermo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47060](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47060)

T. VI
22

minus Iesus vnde abunde restituat nobis pro sui amore fugientibus temporarias vanitates, & suae obtemperantibus voluntati. Et si arduum est iter ad regna caelorum, tamen labor est breuis & merces infinita, quam nobis promisit qui non mentitur Deus, cui est laus & gloria in secula seculorum, Amen.

IN SOLENNITATE S. ANNAE MATRIS
beatissimae Deiparae virginis Mariae. Paraphrasin in Epistolam require supra in festo D. Mariae Magdalena, Exegesis in Euangelium quare in ferijs Conceptionis eiusdem Virginis Mariae.

SERMO IN EADEM SOLENNITATE D. ANNAE
matris Deiparae virginis Mariae encomium, quod certis panegyricis laudes & praeconia eius cum generatim tum specialim complectitur.

Date ei de fructu manuum suarum, & laudent eam in partibus operum eius. Proverb. XXXI. Charissimi in Christo fratres, hodie ferias ad laudem, & gloriam & honorem D. Annae matris Deiparae virginis Mariae, cum summo cordis nostri gaudio agentes, celebramus, festiuamque memoriam eius illius, qua carnis soluta ergastulo, nobilis illius anima, cum tripudio ad caelos Angelorum obsequijs subiecta est, quo magis erga eam vestra inflammatur deuotio, vitae illius pariter & mortis à me encomium praestolamini, rem utique dignissimam, atque mea quidem sententia, haud minus dignissimam. Quis enim vnquam tam sanctae, tamque praeclarae mulieris laudes verbis assequi poterit? Quamobrem id quod barbarus ille Hieronymus Latinae linguae disertissimus, Hebraicae quoque & Graecae non triualiter doctus, quibusdam sermonem de ea poscentibus, respondit: Ego etiam in praesentiarum iure vobis optime respondero. Nepe quod de qua agimus, res est praecelsa, res praecleara, res omni laude digna. Haec est enim arbor bona, de qua virga excisa per se, diuinitus floruit. Haec est terra sancta, quae rubi ardentem, sed incombustum permanentem germinauit. Haec est caelum excelsum, de quo stella maris ad ortum processit. Haec est sterilitas fecunda, quae ab angelis est frequentata. Haec est benedicta inter mulieres, & mater inter matres beata, ex qua templum Domini, sacrarium Spiritus sancti, mater Dei mundo illuxit. Haec est illa supernae benedictionis terra, de qua caelestis sigillus ollam spei nostrae composuit beatam virginem Mariam, quae ex diuini roris imbre conceptum Dei verbum, humano generi protulit incarnatum. Haec est ille diuinus ager, balsamorum caelestium floribus circumseptus, ex cuius suauitate per omnes fines terrae, diffusus odor vitae emanauit, & in eo sponsum virginum myrrham suam cum aromatibus suis miscuit. Gloriosissima utique est mater haec Anna, Christi auia, & omnium quae solenni attollatur praeconio dignissima. Quamuis proinde grauis admodum haec prouincia mihi videatur, quam subire cogitis, vnde

Hieron.

Esai. 17.
Exod. 3.

Cant. 5.

tanta

tanta tamq̄ præclara & excelsa, nunquam satis laudãda matrona contione in medium vestri adferam, si tamen fretus diuini præsidij vobis morè gerere officij mei putabam. Ne igitur prorsus ileam in tanta copia laudum obiter, & quidem generatim pauca recensẽbo, quæ vitam eius omnem pariter & mortem reddere poterunt clariorem. Et quo felicius auspicari deur, resq̄ magis innotescat vobis, mox ab ipsius nomine matris exordiemur. Nam & illud virtutum atque gratiarum, quibus cæteris præstãtia noscitur, copiam insinuat. Porro, non abs re Anna, quod donum gratie interpretatur, appellata est. Quo nomine & si plures in quibus peculiare quoddam gratie donũ fuisse, ex diuinis eloquijs constat, cuiusmodi fuere Anna Samuelis de tribu Ephraim. Et altera Thobix vxor: Raguelis quoq̄ de tribu Nephthalin coniunx: Anna denique prophetissa filia Phanuelis de tribu Aser) hæc nostra tamen Anna eas genere prole & dignitate haud parũ præcellit. Prima enim uero prophetã à Dan vsque Bersabee cognitum genuit. Atque hæc nostra Anna, non modo prophetam, sed Deiparam virginem Mariam Domini prophetarum matrem nobis protulit. Anna Thobix consortem habuit virum, ad misericordiz opera propensum, verũ hæc matrẽ misericordiz, & totius consolationis genuit. Anna vxoris Raguelis filia dulcissima ab angelo Raphaelẽ nuptui traditur: atque huius Annæ filia virgo Maria angelo nunciante: consensumq̄ exigente, mox ubi paranympho caelesti Gabrieli annuisset à Spiritu sancto in eam superueniente, & virtute altissimi sibi obumbrante, concepit Filium Dei, saluatorem mundi ex se incarnatum. Quarta Anna vidua permanet. Verum hæc triouba licet ex castissimo matrimonio, quo amore prolis legi obtemperabat, tres dignæ propaginis matres ex tribus successus maritis genuit filias, quibus singulis Maria nomen indidit, vt ex prole dignissima illustrior esset seu redderetur. Nobilis vtiq̄ genere fuit, quæ viro de regia stirpe Ioachim nupsit, & eius sororis nempe Hismerig filia Elizabeth Zachariæ sacerdoti in coniugem tradita fuit. Verum nobilior erat moribus, vt pote quam propriarum virtutum venustas summè decorat, vt in hoc ipso cunctis feminis præstet e-leemosynis, ieiunijs & orationibus sedulis, & quidem deuotissimis, quibus tandem obtinuit vteri fecunditatem diuino munere, quod naturæ negatum erat. Quæ cælitus nãta, supra naturæ decursum cunctis mulieribus celebriorem protulit partum, Dominam mundi, reginam cæli, hoc est, virginem Dei futuram matrem. In hac itaque muliere sanctissima, gratia super gratiã cæterarum mulierum quantumuis alias præclarissimarum Dei munere refulsit, ne quidem otiosum eius habeatur nomen, quod ex omni parte rei optime quadrat. Nonne iure optimo præcunctis mulieribus ampliori gratia diuinorum charismatum prædotata, quæ redemptoris mundi genitricem à se post longè sterilitatis opprobrium nascituram cum maximo gaudio & tripudio digna fuit concipere atq̄ huic mũdo in præcipuum solamen edere? Ad hoc siquidem Deus superbenedictus eam ab æterno procul dubio præelegerat, vt post filiam Deiparam, ipsa omnibus ab initio seculi ampliori sanctitatis munere cunctis præstaret feminis.

Quod vel hæc conuincendum reor. Porro quemcunque elegerit Deus ipse erit sanctus, quemadmodum inquit diuina scriptura. Cui gentium do-

Anna quid interpretatur.

1. Reg. 12.
Tobix 2.
Tobix 7.
Lucæ 2.

Anna mater Mariæ vt omnes cæteras Annas præcellat.

Lucæ 1.

Lucæ 1.

Annam tres genuisse Marias.

Anna quæ fuerit motibus nobilitis.

Anna vt genuit reginã cæli.

Anna vt cunctis mulieribus præstetur.

Numer. 16.

T. VI
22

Ephes. 1.

St. bilitatis
Anox causa
quæ facit.

Genes. 17.

Nepotuli An-
ne qui suc-
cint.

Iudic. 4. 5.

Anna se-
tilitatem pa-
tenter sustu-
lit.

2. Cor. 1.
1. Reg. 4.
Abigail quid
interprete-
tur.

Et or, diuinus ille Paulus alludens, ait: *Elegit nos ut essemus sancti & immacu-
lati in conspectu eius in charitate, qui predestinauit nos in adoptionem filiorum per Je-
sum.* Si quidem ad altiore dignitatem predestinatos ampliore sanctitatis
gratia locupletauit semper: id quod nemo sacrarum literarum sciis ambigit.
Quis ergo inficiabitur Annam multa gratiarum copia cumulatorem factam
Deo optimo maximo, qui ipsam virginem filij sui ex filia ipsius carnem nos-
træ immortalitatis assumpturi auam predestinauit dulcissimam fore, ut
quo filius natæ cellior, eo genitricis mater gratiarum multitudine & alti-
tudine diuor nosceretur: Neque enim paruo (mea quidem sententia) benedi-
ctionis honore eam dignatus est altissimus. Quanquam enim uero de mul-
tis legamus præclaris mulieribus quas sacra scriptura ob singulares benedi-
ctiones mirum in modum sustollit ad caelos usque: his tamen Anna vel hæc
unica benedictione vteri suauio qui sterilis, illustrior reddita est, quod ma-
trem Dei gignere meruit. Saram quippe Abraham cõthoralem superat: Labi-
li præstat: Abigail ea inferior est: non hanc vlla benedictione Iudith æqua-
re potest: nec sexcentæ alia, quin gratiarum & celestium donorum mun-
eribus longè cunctis repletior sit. Saram utique benedixit Deus, quatenus iam
veterana & quidem nonagenaria, vtero hætenus in fecundo, iam ex ma-
rito centenaria Isaac non sine munere Dei susceptum, cum maxima vtriusque
lætitia genuisset. Cuius desideratissimi foetus perfecta Abraham patriarchæ
fides, & vnus Dei cultus causa fuit. At vero Anna sacratissima, fide sua &
obedientia, non iam prophetam aut filium alicuius vatis genuit, sed matrem
Domini omnium prophetarum concipere & parere meruit. Et nihilomi-
nus alijs post eam dignissimis prolibus, nempe Maria Cleophae vna, & alte-
ra Maria Salomæ, non infimæ dignitatis secundum carnem nepotes prop-
gavit Christi Saluatoris. Vt enim ex prima omnium dignissima filia Dei-
para vidit Christum Iesum mundi saluatorem Spiritu sancto conceptum,
ita ex altera quam Cleophae secundo post fata Ioachim marito genuerat, fi-
lia Alphæi vxore habuit nepotulos Iacobum, quem minorem vocat, Ioseph
iustum, Simonem Chananzum & Iudam, non illum Iscariotis Christi
traditorem, sed Thadzeum vt alias vocant.

Tertia denique eius atque Salomæ coniugis sui postremi filia, Zebedæi autem
vxor Maria Iacobum maiorem & Ioannem Apostolum & Euangelistam genu-
it, vt multiplex hæc prole eorumque posteritate redderetur non parum illu-
stris, omnibus benedictione præ cæteris mulieribus clarissima. Non parum
est Iahelis præconiũ, quæ utique legitur inter mulieres benedicta. Nam vt
Saram, filiorum Israel hostem inimicissimum, multa constantia intere-
mit, ita & thorum immaculatum iuste ac fideliter seruans, hostem pudici-
tæ non absque diuina benedictione (sine qua castus nemo esse poterit) super-
rauit. Verum hæc nostra Anna castissima, viginti ferme annis sterilitatis
opprobrium longanimitate præcipua patienter sustinens, non marito cul-
pam iniecit, non petulanter alium quaesuit virum, sed tacita secum mente
cogitauit hanc ignominiam æquo ferendam animo, donec Deus miseri-
cordiarum, & totius consolationis preces sedulo ad se clamantium admi-
teret. Rex Israel Daud potissimum benedixit pientissimæ mulieri Abiga-
il, quod delinuit furorem eius, ne ab inimico suo Nabal vindex mali se-
feret.

se vleisceretur. Cuius nomen pater meus fortis interpretatum sonans, eos apte designat, qui operibus pietatis & misericordiae Christum ex semine Dauidis progenerat, placant, ne ab hostibus seipsum vindicet: quin potius ad misericordiam inclinatus, fiat propitius peccatoribus, & opem ferat cunctis qui ab eo salutem praestolantur. Atque ut huius nostrae Annae historia enarrat, ipsa simul atque maritus pietate erga Deum pleni erant, totumque studium exercendis misericordiae operibus in pauperes & egenos impendebant, nec de tota substantia plusquam familiae vltibus necessarium fuerat, reseruabant. Opere quippe ostendebat haec mulierum praeclearissima, quam deuotam in corde gereret ad Deum optimum maximum affectionem, piisque suis visceribus quanta inesset ad proximum compassio, re ipsa compertum est. ubi diuitiae, quae alijs impedimento solent esse, huic foeminae liquet fuisse adiumento ad virtutes exercendas. Non enim rerum temporalium, quibus opulentissimi erant, auaritia detinebantur, quo minus modis omnibus de substantia quam eis Deus abunde donauerat, Deum honorarent, & proximorum necessitati largisua manu deseruirent. Hinc primum Dei ministris magna pietate primam omnium bonorum partem afferunt, quatenus iuxta diuini eloquij hortamen hoc ipso Deum omnium bonorum largitore agnoscentes, pro innumeris beneficijs (ut par erat) gratias agerent magnificas, exemplum imitandae virtutis quibusque praestituri, ne & ipsi in conspectu Domini (quod scriptura vetat) appareant vacui. Alteram autem partem in pauperum, peregrinorum, viduarum & orphanorum eleemosynas charitate sincera erogabant, vel eo potissimum, quod non ignorarent, quoniam *fiducia magna* (ut Tobias inquit) *erit carum summo Deo eleemosyna, omnibus facientibus eam.* Iustitia itaque eorum manet in seculum seculi. Sic ergo non parua pietatis benedictionem in hac sancta muliere fuisse, qua Abigaeli praestet, existimo. Nemo denique pro arbitrato sensus sui temere presumat Iudith viduam, licet castissimam diuinae etiam trinubae praeferre. Quamuis enim illa a pontifice audire meruisset, *Benedicta es tu filia a Domino Deo excelso, pra omnibus mulieribus super terram* &c. propter victoriam, aduersus inimicos dicta. Haec namque Holophernem proprio mucrone necauit, a Domino fortitudinem manus animique constantiam accipiens: Fuitque id quod ingenue fatemur, castarum mulierum, pudicitiae praeclearum exemplar: eo quod in virginitate quamdiu in hoc erat statu, mundani sese ab omni spurcitate lubricae carnis seruauerit, ac in matrimonio caste vixerit, & in viduitatis statu legitimi thori lege soluta, primam continentiae fidem Deo praestitam non irritauerit, sed manserit vidua, habens super lumbos suos cilicium, & ieiunans omnibus diebus vitae suae castitatis amore. Annam tamen ea nequam inferior censetur, quae caelestis paranymphe monitis a Deo consolationem in castissimo connubio accepit, se a sterilitatis ignominia liberandam quae & mox conceptura esset prolem, cuius filius vniuersae carnis hostem proprijs spiculis conficere. Si utique beatus Hieronymus audeat coniugium Abrahae cum virginitate Ioannis conferre, eo quod uterque horum suo temporis deseruiret, quare Annae castissimum matrimonium reprehensione dignum censetur, aut viduitate Iudith postponendum. Licet enim status viduarum suapte ratione non nihil matrimonij statui

Anna vii sub-
stantia suam
expenderit.

Exod. 314.

Tobias 4.
Esaia 55.

Iudith 11.

Iudith 11.

Iudith 1.

Hieroa.

præflet, non tamen propterea hoc coniugium ea ratione cōtractum, tali vi-
 duitate sequatur propterea esse inferius. Si cæteræ mulieres, ipsa natura
 steriles, postmodum cælesti dono fecundæ effectæ matres ex prolium,
 quas celebriores, multoque sanctiores procrearunt, in sacris literis miræ
 in modum præ alijs commendantur, in quarum albo fuere Sara coniunx
 Abrahamæ quæ Isaac patriarcham in quo omnes gentes benedicendæ erant,
 genuit: & Anna vxor Helcana, quæ Samuelis propheta Domini fidelis
 mater fuit: atque Elizabeth Zachariæ conthoralis, cui Ioannem Domini
 præcurforem protulit: quis mihi hanc infecundam multo tempore matro-
 nam satis commendare posset à prole Dei munere, cælesti benedictione
 susceptam? Anna enim hæc generosa domina, præ omnibus iure optimo
 specialis prærogatiuæ & dignitatis principatum obtinet, quandoquidem
 ipsa propagauit nobis Deiparam virginem, quæ postmodum virtute alis-
 simi obumbrata, à Spiritu sancto in eam superueniente, concepit & peperit
 vniuentum filium, qui nec aliunde patrem haberet in mundo secundum
 carnem, nec aliam matrem iuxta diuinitatem in celo. Hæc est igitur ma-
 ter verè gloriosa Anna super cunctas mulieres, post natam benedictam ad
 sidera vsque extollenda, summisq; laudibus semper prædicanda, quæ no-
 bis effudit vas diuinis charismatibus plenum, ac micantibus virtutum mar-
 garitis, vndequaq; exornatum. Mariam (inquam) virginem, vniuentum
 Dei genitricem, qui ex nimia ad genus humanum charitate, vestem in ea
 mortalitatis induit, quatenus suæ diuinitatis participes nos efficeret. Hæc
 radix itaq; est illa benedicta, quæ surculum protulit & virgam virginis ber-
 rem, super quam requiesceret spiritus almus. Virga utique illa, virgo Ma-
 ria fuit: flos autem filius eius in quo habitauit diuinitas corporaliter. Hic
 iam licet mihi commendes omnes à constitutione mundi præclaras, mul-
 tarumq; virtutum insignes mulieres, nulla tamen illarum fuit, quæ tanto
 dotaretur priuilegio, vt matrem Dei & totius consolationis pareret, quod
 solum huic nobili matronæ duntaxat peculiariter reseruatum est. Quæ ex
 nobili profapia propagata, ita virtutibus vitam omnem reddidit clariorē,
 vt in ea nihil desiderari possit, quod ad virtutum cumulum attineret. Ipsa
 siquidem simul, atque Ioachim dulcissimus coniunx, ambo iusti erant ante
 Dominum, non suam facientes iustitiam, & ab hominibus videri cupo-
 nentes: in mandatis quoque Domini, quæ strictissimè obseruabāt, ambulantes,
 facere studebant omnia quæ præceperat eis in lege Dñs. In templo confite-
 bantur Domino, gratias agentes, ac peccata sua, si qua commisissent ex hu-
 mana fragilitate, sacrificijs abluentes. De substantia Deum honorabant, &
 pauperes largis elemosynis reficiebant. Inter hæc, voti emissionem speran-
 tes ignominiam sterilitatis leuandam, non ad vanas fallacesq; discurrerunt
 mulieres, vana tollendi opprobrii consilia petentes, sed fructum ventris
 quem Dei beneficio obtinere mereretur, diuinis mancipandū obsequijs vni-
 uersi consensu sponderunt. Quam fidem, voti compotes effecti absque
 cunctatione, vt par erat, exoluerunt, filiam in templo Domino sistentem.
 Deus proinde qui nunquam deserit sperantes in se, & cui semper placuit
 humilium deprecatio, misericorditer eorundem admittens preces, confor-
 labatur eos angelo destinato, qui futuram filij Dei matrem ex ipsis nate-
 turam,

Genes. 17.
 Genes. 22.
 1. Reg. 1.
 Lucæ 1.

Lucæ 1.

Anna quæ
 laudum præ-
 conio sic ex-
 tollenda.

Anna vt sit
 radix. Maria
 vt sit virga.
 Christus vt
 sit flos.
 Coloss. 2.

Tarentum B.
 Moix fan-
 & his quæta.

Annæ vita &
 conuersatio
 quam laudat.

Juditha.

turam, promitteret. Cuius rei promissæ ambo accipientes certum ac indubitatum signum, mutuo sibi Hierosolymis in aurea porta occurrunt, simulque cum gaudio domum reuertuntur, legitimis honesti matrimonij amplexibus in omni pudicitia inseruientes, donec promissum conciperet Anna fecerim. Quæ interim agnoscens se sub viri legibus constitutam, eisdem in omnibus vltionea obediebat, & perpetuas simul Deo pro tanto beneficio gratias agebant, donec Ioachim debitum carnis exoluens, cum patribus obdormiens in pace requiesceret. Quo apud Nazareth in sepulchro patrum suorum recondito, Anna luctus transactis diebus, diuinæ legis obsequutura mandatis, spe concipiendæ, qua caruit masculæ prolis, Cleophae prioris mariti germano nupsit, vt ille ex se semen fratri mortuo suscitaret, atque ab eo filiam alteram suscepit. Quamobrem & tertio nupsit viro, quando dira fata secundum eadem abstulissent. Nam Salomas, mortuo Cleopha, Annam duxit in vxorem, cui tertiam genuit filiam, quam nomine priorum quoque Mariam appellauit: quæ à patre Maria Salomæ dicta est: à filio autem suo Iacobo Ioannis Euangelistæ germano, quos Zebedæo coniugi suo genuerat, nonnunquam Maria Iacobi nuncupatur. Nec hic causeris Annæ libidinem, vel impudicitiam, quasi veterana trinitium admiserit. Enimvero quadragesimum nondum excessit annum, quando Salomas eam duxit vxorem, qua ætate adhuc florida, & ad concipiendum apta, absque piaculo, generandis prolibus operam, in laudabili & honesto matrimonio nauare poterat: Non tam libidinis funesto ardore, quem angelica (vt eius historia recenset) præmonitione, iuxta ritum & consuetudinem illius legis id agens. Hoc quippe lex iussit, hoc exemplar similis facti suavit. Si namque grauis pœna manebat fratrem, qui nolisset defuncti fratris ex relicta vxore semen suscitare. Si Thamar prolis amore sub meretricis habitu sese socero Iudæ insinuauit, vt ab eo conciperet, cuius filij insecundam eam reliquerant, quis calumniabitur Annam, quæ absque omni controuersa nondum quadragesimum quartum egit annum, quod post prioris mariti Ioachim fata, atq; obitum germani illius Cleophae, à quibus masculam prolem non suscepisset, voluit ad tertias etiam transire nuptias, donec, si possibile foret, masculum generaret? Verum, quia in terris Deo seruans non ex omni parte ad votum illi cuncta cesserunt, tandem apud Deum melioris muneris quiddam acceptura, ad cælestia euocatur regna. Nam hodie agemus diem per celebrè memoriæ eius (id quod prælibauit) qua gloriosa hæc genitricis Dei parens, ad æthera angelorum ministerio, atq; perpetuis gaudijs nepotulo beatificanda, in cælesti gloria sublimatur, & vt D. Hieron. de ipsa inquit, paradysus voluptatis in terris effecta, ad portas cælestis paradysus perducitur: vbi à Domino corona gloriæ in manu Domini, & sermo exultationis perenniter coronatur. O quali tripudio, omnem istam cælestem Hierusalem credendum est ineffabiliter exultasse, quædo Anna gloriosa verbi incarnati auia, sibi occurrentibus omnibus cælestis curiæ ordinibus ad æthereum thalamum est deducta. Vbi mater gloriosa fructu suauissimo laucatur, & regem gloriæ cordis oculo limpidissimo delectabiliter contemplatur. Ibi eius auditui semper datur gaudiū & lætitia, cum sibi à tota Trinitate dicuntur verba mellisua, omni iucunditate plena. *Date ei de fructu manuum suarum. 1. salm. 90.*

Anna cælitus promissum accipit.

Ioachim mors sancta.

Anna secunda & tertio nupsit quam bonitate meruit.

Maria Salomæ quæ fuit. Mat. 27. Marc. 6. Luc. 23. 4.

Deut. 25.

Gen. 18.

Anna quomodo mortua facta.

Hieronym.

1. salm. 90.



T. VI
22

Prover. 21.

Hanc itaque mulierem nobilissimam, merito laudent omnes, propter vitæ probitatem, & insignes virtutes, proliisque dignitatem, tandemque propter cælestem gloriam, quam hodie assequuta est, summam videlicet laborum suorum mercedem & præmium. Nos quoque fratres charissimi laudemus toto corde & animo, hymnisque dulcissimis beatam Annam genitricis Dei matrem, & Christi dulcissimam auiam omni laude dignissimam, vt Deus, qui beatam hanc Annam tanta gratia donare dignatus est, vt matrem vnigeniti sui in vtero suo portare mereretur, det nobis per intercessionem matris & filie sue propitiationis abundantiam, vt multiplicatis intercessoribus, ad cælestia regna cum ipsis peruenire mereamur: quod nobis concedere dignetur Deus in æternum benedictus, Amen.

RODOLPHI AGRICOLAE FRISII VIRI
Christianissimi iuxta ac eruditissimi, ad D. Annam beatissimam Deiparæ virginis Mariæ matrem.

Encomium.

Aнна parens summa genitrix veneranda parentis,
Qua pandis populis prima salutis iter.
Atque parvis matrem: cuius quem non capit orbis,
Ipse libens subiit viscera casta Deo:
Te cano, tu sancti posco mihi carminis haustus
Ingere, voce sacra peccora nostra rigans.
At mihi si centum sint vno peccore mentes,
Et totidem lingua, tot moueamque sonos.
Nulla tamen te digna queam præconia laudum
Dicere, nec meritis te cecinisse modis:
Exuperat quoniam mortalis carmina laudis
Virtus: qua superas sidera summa poli,
Gloria maior & hac: cui non certauerit vlla:
Quam tibi præ cunctis filia chara tulit.
Filia, quam maius nihil est meliusve creatum,
Germine mortali, filia virgo parens.
Filia, qua summo potuit deducere celo,
Corporis & nostri claudere veste Deum,
Quamque vocat matrem summi sapientia Patris
Et matrem trepidi nos miserumque genus.
Natus ab hac ille est, & matrem natus honorat,
Audit & humanas hac perhibente preces.
Anxia quam nunquam miserorum vota fatigant,
Sed placidam mœstis porrigit vsque manum.
Hancque petit sibi spem: cui nil sperare relictum est,
Hanc portum medio naufragaturba mari.
Visceribus parta est hac Anna tuis: & oranti.
Gaudia magna patri, gaudia fertque tibi.

Salut